

Nr 1087

Av herr Nilsson, Ferdinand, m. fl., i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 125, med förslag till lag om ändring i lagen den 25 maj 1962 (nr 381) om allmän försäkring, m. m.

(Lika lydande med motion nr 1254 i Andra kammaren)

I proposition till innevarande års riksdag föreslås ett nytt system för reglering av sjukvårdskostnader. Förslaget har obestridda fördelar i jämförelse med vad som nu gäller. I den mån en utveckling befordras, som innebär övergång från sluten till öppen vård, kan detta innebära fördelar. I frågan om läkarnas ersättning och om samordning med privatpraktiker-vård synes väsentliga problem återstå.

Sveriges läkarförbund kräver sålunda betydande omarbetningar med beaktande av att efterfrågan på sjukvård och patienttillströmningen ökar. Några landsting hyser farhågor för att den väntade efterfrågan på öppen vård kommer att koncentreras till den öppna vård som bedrivs vid sjukhusens mottagningar. I andra remissyttranden nämnes risken för ett tryck på sjukhusens röntgen- och laboratorieavdelningar.

Departementschefen understryker att förslagets konstruktion bör ge ekonomisk stimulans till en utbyggnad av den öppna vården utanför sjukhusen. Statsrådet uttrycker även förhoppningen att den vid vårriksdagen (prop. 1969:35, rskr. 1969:215) godkända planen för fördelning av läkarresurserna också skall medföra en kraftig förstärkning av den öppna läkarvården i samhällets regi. Huru därmed blir torde framtiden utvisa.

Departementschefen framhåller att ett genomförande av reformen i vissa avseenden kräver en omläggning av sjukvårdshuvudmännens administration och de rutiner som därvid tillämpas. Han har emellertid klart för sig att förutsättningarna härför inte nu är klara och att arbete pågår inom landstingens gemensamma serviceorganisation, Svenska landstingsförbundet.

Av riks-försäkringsverket har anförts nödvändigheten av att garantier måste skapas för att behövlig sjukvård i hemmet skall kunna fås och att detta skall kunna ske inom ramen för förslaget. Departementschefen löser problemet genom att skriva (prop. 125, s. 25):

"Det får ankomma på varje sjukvårdshuvudman att organisera jour-

tjänst som tillgodoser anspråken på läkarvård vid hembesök till sådan taxa.”

Lika lakoniskt kan kravet framföras att *det må ankomma på huvudmannen för läkarutbildningen att tillhandahålla läkare i sådan omfattning och till sådan kostnad som motsvarar förslagetts beräkningar.*

I överensstämmelse härmed yrkas,

att riksdagen vid behandling av propositionen 125 måtte understryka att det bör ankomma på huvudmannen för läkarutbildningen att tillse att läkare finnes att tillgå i den omfattning och till sådan kostnad som i propositionen förutsättes.

Stockholm den 11 november 1969

Ferdinand Nilsson (cp) Nils Nilsson (cp) Harald Pettersson (cp)

Ivan Svanström (cp)

Egon Andersson (cp)
